

reditve in ne našim organizacijam nasprotnih. — Šmarje pri Jelšah: Poročilo prešli od drugod. — Središče: Eno poročilo o prireditvi zadostuje. — Št. Vid pri Planini: Vaš dopis ni za javnost. — Sv. Jurij ob Ščavnici: Tožljivo. — Vojnik: Vse res, ko bi ne bilo sodnije, ki bi nas zlasala, ako bi objavili Vaš dopis. — Mala Nedelja: Cela ta prireditve je popolnoma v SDS barvah in radi tega ni za naš list. — Zrkovci: Osebna zadeva, v katero se spušča težko list, ker bi se stvar gotovo obravnavala pred sodiščem.

J. V.

Vzor možu v spomin.

Stebri starih dobro preizkušenih katoliško-narodnih kmečkih hiš lepe velikonedeljske župnije se podirajo. Zopet je usahnila kremenita kmečka korenina, Irgoličevega dobrega očeta z izrazitim, le samo njemu lastnim plemenitim značajem — ni več. Sel je po zasluženju plačilo k Stvarniku, katerega je tako iskreno ljubil.

Njegova zavedna katoliška hiša je izgubila svojega najodličnejšega gospodarja, odkar stoji že stoletja, sodinska občina svojega dolgoletnega župana, ormoški okrajni zastop svojega člana, razne cerkvene ter gospodarske organizacije svojega zvestega sotrudnika, ubožci pa svojega najboljšega očeta. S tem bi bil zadosti označen v splošnih formah njegov blagi značaj, ko bi še ne bilo drugih potez v njegovem življenju, ki so vredne, da se jih spomnimo.

Bil je res Izraelec, v katerem ni zvižaje: odkrit napram vsakomur, je brezpogojno isto lastnost pričakoval tudi od drugih. Odlikovala ga je prav posebno še njegova neizmerna ljubezen do rodne grude in s tem do domovine. Ko sem bil lansko leto z njim v inozemstvu, kjer je iskal zdravja, je sicer občudoval krasoto tuje zemlje, a zopet in zopet je pristavil: Lepo je tudi tukaj, pa najlepše in najljubkejšo pa je v — Sodincih!

Te ljubezni pa ni imel samo na jeziku, ampak tudi v dejstvih je hotel ovekovečiti svoj lep, vspodbudni vzgled, kako naj zlasti današnja mladina ljubi svojo rojstno vas. Celo mesta v okolici se ne morejo ponašati z vodovodom, njegova rojstna vas, priprosta sicer, a zato tem ljubkejša, ga ima že leta in leta in to po njegovih zaslugi. Rajni g. Irgolič je bil v tem kraju prvi, ki je zasadil pred 30 leti na novo svoje vinograde ter s tem pokazal ubožajočemu kmetu nov vir dohodkov.

Iz njegove domače hiše je izžarevala tudi brezmejna ljubezen do ubogih, zlasti do otrok-sirot.

Neštetim sirotam je bil res pravi krušni oče, vrata njegovega mlina so bila vedno odprta siromakom in kot zaprisežen sodnijski cenilec se je oziral v prvi vrsti na nedoraslo dečico. Mogoče, da se je kot tak komu zameril, a vedno se je tolažil s tem, češ: če tudi sem se vsem drugim zameril, se pa nisem otročičkom in Bogu; cenil sem po svoji vesti.

Da, cenil si, kakor Ti je narekovalo Tvoje blago srce, zato si pa sedaj prav gotovo prejel tudi plačilo, ki Ti ga je pripravilo božje Srce Jezusovo, s katerim si se vsako prvo nedeljo združeval v sv. obhajilu kot vnet član Apostolstva mož.

Rajnik je pa bil tudi vrl narodnjak. V najhujši dobi nemškega šovinizma, ki ga je širil iz Ptujja šnopsarski »Štajerca«, je odločno nastopal za pravice slovenskega kmeta kot človek in kot župan. Slovensko katoliško časopisje je vedno dičilo njegovo mizo. V svoji odločni narodni zavesti bi

Primarij dr. Benčan

specijalist za ženske bolezni in porodništvo očinira
MARIBOR, Aleksandrova cesta 6
(Zadružna gospodarska banka)
od 11. — 12. in 2. — 3. ure.
Tudi ob nedeljah. 670

postal v vojskinem času skoraj narodni mučenik in mučenec ljubezni do sirot. Radi tega, ker se je kot župan odločno zavzel proti volji oblasti za to, da se neki siroti podeli podpora, se ga je začelo sodnijsko preganjati in le slučaj je bil, da tudi njemu ni trebalo piti iz kelih narodnega mučenišтва v graških zaporih.

Pri vseh njegovih odličnostih pa se je gotovo najbolj svetila na njegovem značaju njegova skromnost, ki je bila v največjem nasprotju z njegovo veličastno, krepko postavo. Bil je do skrajnosti skromen in ravno s tem je moral imponirati vsakomur, ki je imel z njim opravka. Molčeč sicer, a kadar je govoril, je bil globok v svojih mislih in odločen v svojih besedah.

To je zelo nepopolna slika kmeta-odličnjaka, najboljšega očeta in zvestega sina sv. Cerkev in domovine, katerega zemeljske ostanke smo na Križevu položili na veliko žalost nas vseh in ob ogromni udeležbi ljudstva ter ob asistenci sedmih duhovnikov, katerih prijatelj je pokojnik vedno bil, na velikonedeljskem pokopališču k večnemu počitku.

Irgoličev oče! Saj niste umrli, saj zdi se mi, da še vedno slišim Vaše ljubezni polne besede šušljati v šumenju pomladanskega listja in cvetja starodavnih sodinskih lip; saj vedno se mi dozdeva, da čujem utrip Vašega plemenitega srca, ki je kljub vsemu bogastvu čutilo s siromakom; toda, oh, če hočem poiskati in stisniti Vašo desnico, ki je toliko dobrega storila svojem in drugim, tedaj se šele zavem, da je ni več med nami. Pa četudi ste nas zapustili, žal preveč zgodaj, z markantnimi potezami svojega blagega značaja ste v naša srca vklešali svojo podobo tako ostro, da je ne bomo mogli nikdar pozabiti.

Vi oče Irgoličev pa snivajte sladki sen, saj je bila 71letna doba Vašega življenja za Vas le samo en trpljenjapolni dan nesebičnega dela in žrtvovanja. Zapustili ste nam vsem najlepši vzgled in opomin k posne-manju. R. I. P.!

ZA NAŠO DEČO

Za smeh.

1.

Oče: Tone, zakaj vlečeš mačko za rep, da tako strašno cvili?

Tone: Jaz rep samo držim, mačka vleče z vso močjo!

2.

Mati: Janezek, zakaj pa gledaš tako žalostno na klobaso? Ali je ne maraš?

Janezek: Maram že, ali konca sta tako blizu vkup.

3.

Gost v gostilni: Čujte, gospod gostilničar, kdaj pa gredo vaši pivci zvečer navadno domov?

Gostilničar: Veste, ko ne morejo več hoditi!

4.

Anica: Teta, mati te pozdravljajo!
Teta: Hvala, hvala!

Anica: Teta, mati te pozdravljajo!
Teta: Dobro, dobro, hvala, hvala!

Anica: Teta, mati te pozdravljajo!
Teta: Ali to mi zdaj praviš že kar v tretje!

Anica: Seveda, mati so rekli, da te stokrat pozdravljajo!

Rešitev zadnje uganke: Mrtvaška krsta.

Uganke: Bije, pa nima rok; gre, pa nima nog. Kaj je to? — Kdo vedno kaže, a sam nič ne zna? — Kateri mesec je najkrajši? — Zakaj pojedjo bele ovce več hrane kot črne? — Nikdar ni bilo, nikdar ne bo, pa vendar je. Kaj je to? — Vse pomete okoli hiše in vse zastonj. Kaj je to? — Oče vsem svojim sinom kapice da, sam je pa nima. Kaj je to?

Kaj se zgodi z bucikami (= igle z glavico)? Največja tovarna za izdelavo bucik je v Birminghamu na Angleškem. Na dan se tam izgotovi 37 milijonov bucik. V vseh takih tovarnah v Evropi napravijo na dan okoli 84 milijonov bucik. Kaj se pa zgodi s temi bucikami, da jih ni nikoli dovolj? Polomi ali obrabi se jih gotovo le prav malo, največ se jih izgubi. Bucika je tako majhna in neznatna, da jo malokdo pobere, če jo slučajno kje najde. Ako mislimo na prebivalstvo v Evropi, potem je treba, da vsaki tretji človek izgubi na dan po eno buciko in 84 milijonov je tu. Ta izguba znaša dnevno težke tisočake.

Česar se živalim ni treba učiti. — Medtem ko se mora človek pravilni rabi svojih udov, razločevanju predmetov, govorjenju itd. šele polagoma priučiti, prineso živali mnogokatero spretnosti že s seboj na svet. Sicer tudi v živalstvu priučijo stare živali mladičem mnogokaj, ali to le v svrhu, da se mladiči hitreje izvežbajo. Mnogi poskusi so pokazali, da imajo mladiči take spretnosti tudi takoj, če se jih loči od matere. Poglejmo si piščance! Ko je piščica v jajcu postalo godno, si napravi samo v jajce luknjo, skoro vselej tam, kjer je jajce bolj okroglo. Ko je piščica zunaj, že po kakih dveh minutah zasleduje z očmi n. pr. kako gibajočo se žuželko. Po dveh do 15 minutah že začne kljuvati po tleh za živežem. Tudi brskanje z nogami je piščetom prirojeno, kajti tudi taka so začeli po dveh do šestih dneh brskati po tleh z nogami, ki tega niso videla od kokoši. Pač pa so brskala ona piščeta prej, če so mogla kokoši pri tem delu videti in posnemati. Nagib za tako brskanje daje najbrž hrpavost tal. Piščeta, ki so bila vedno na gladkih tleh, niso brskala. Začela so šele tedaj, ko so jim potrosili na tla pesek, ker jih je zbadal v noge. — Ptice plavalke (race, gosí itd.) gredo same v vodo in začnejo prav spretno plavati. To se vidi n. pr. pri mladih račkah, ki jih je izvalila kokoš. Vseelo planejo v vodo in plavajo, med-